

Goed gedaan, Robert!

Was het niet John F. Kennedy die zei: "Succes heeft vele vaders en de mislukking is steeds een wees"? Ik moest daaraan denken toen ik hoorde dat de grote Gregory Porter gasthoofdredacteur van deze *Jazzism* werd. Het woord 'grote' is zeer op zijn plaats, hij is immers een wereldster die de intimiteit van de jazzclub net zozeer weet te bespelen als de geheel andere dimensie van een Ziggo Dome. Maar het blijft Porter, het blijft die stem, het blijft dat charisma.

Gregory Porter is een begrip. Uiteraard is dat voor het grootste gedeelte zijn eigen artistieke en professionele verdienste. Maar ook hij had in zijn begintijd ambassadeurs nodig: in meerdere landen mensen die direct in hem geloofden en zich daarvoor wilden inzetten. In Nederland had hij zo'n ambassadeur: Robert Soomer, tegenwoordig de

artistieke man-in-charge bij het Metropole Orkest.

Robert was jaren geleden eindredacteur bij de NTR voor Radio 6. In die functie struinde hij alle digitale platforms af op zoek naar nieuwe muziek, zoals het een publieke omroepman betaamt. Zo stuitte hij op het eerste album van Gregory en was gelijk verkocht. Naast de onmiskenbare vocale kwaliteiten werd hij geraakt door de spirituele kracht van Porters uitvoeringen.

Niet lang daarna was Robert in New York en hoorde Porter in een kleine club en ervoer dat ook op het podium deze kunstenaar iets unieks bood. Hij vermoedde toen al dat dit 'een grote' zou worden, ook al was een uitverkochte Ziggo Dome (nog) niet de eerste associatie.

Vanuit de NTR besloot Robert te gaan werken aan een concert van het

Metropole Orkest samen met Gregory Porter. Ik was zijn collega en beken dat Porter voor mij nog geen begrip was, maar de passie die Robert voor het project etaleerde, werkte aanstekelijk. Hij regelde voor mij een interview dat gefilmd zou worden en ik was geraakt door de persoonlijkheid van de zanger. Robert heeft iets nonchalants over zich: zo verhulde hij slim de stress die hij ongetwijfeld opliep van een management dat de ene keer dit en de andere keer dat zei, en het feit dat net aan het begin van de productieperiode Gregory voor het eerst vader zou worden.

Twee dagen na de geboorte van zijn zoon stapte Gregory Porter op het vliegtuig en werd in Nederland liefdevol ontvangen door producer Robert. Die al zijn noeste arbeid verzilverd zag in een werkelijk legendarisch concert op 23 december 2012 in de tempel Paradiso. Alles klopte, alles was prachtig, alles straalde. Het was een groot succes. Een succes met meerdere ooms maar slechts één vader! Daarom heet dit stukje zoals het heet. O ja, ik sprak Robert laatst. Een concert met Gregory en een cd-release staan hoog op zijn lijst. En geloof me, als hij iets op zijn lijstje heeft ...

Co de Kloet is muziekproducer, presentator van CoLive! en werkt bij het Conservatorium van Amsterdam. Op deze plek belicht hij de Nederlandse jazzwereld.